

Proslava

MINULO je 100 let od vižmarskega tabora. Ta jubilej smo proslavili zelo svečano na mestu, kjer je bil pred toliko leti vižmarski tabor. Na proslavi je sodelovalo nad 30.000 ljudi, katerim je spregovoril predsednik skupščine SR Slovenije tovariš Sergej Kraigher in poudaril pomen tabora. O tem dogodku objavljamo na prvi strani daljši prispevek, kakor tudi več izvlečkov iz knjižice, ki je izšla ob tej priložnosti.

Vodnik bi svojim besedam sam ne bil mogel voščiti veličastnejega občinstva, ki bi mu iz toliko tisoč in tisoč glasovi izpričevalo istinitost njegovih besed, kakor so mu to preteklo nedeljo izpričevali taborci v slovenskem osrčju. A ne le to. Vižmarski tabor je neizmerno več dokazal, kakor si je upal Vodnik trditi. Dokazal je, da v naši kranjski sredini ne le stanuje slovenski rod, ampak veličastno je izpričal, da je naše slovensko osrčje zdravo in čilo, in da se prične slovenskemu narodu novo življenje, kadež odpadejo prevozi, ktere so domači in tuji zdravniki do zdaj vezali okolo njegovih udov in mu tako ovirali naravni život in razvoj. Kranjsko ljudstvo je glasno in vidno izreklo in pokazalo, da se zaveda svojega velikega pomena v življenju slovenskega naroda, kranjsko ljudstvo je na široko razprlo roke svojim bratom na severu in jugu, in slovenski bratje so prišli od severa in juga, segli v podano jim roko in v Ljubljani se je sklenila sveta zveza, ne prenehati, dokler se ne vresniči sedanje naše geslo: »Slovenci! zedinimo se! Ne vdajmo se!

Višek sredstev v proračunu

VIŠEK SREDSTEV V PRORAČUNU

PO PREDVIDEVANJH in po dotoku sredstev v občinski proračun bo ta letos za ca. 3.000.000 N-din večji kot je bilo planirano. Zlasti so količinsko porasli dohodki od davkov in prispevkov zasebnega sektorja in od prispevkov iz osebnih dohodkov. Značilno je, da je v osmih mesecih zbral proračun že 69,45 % planiranih sredstev, medtem ko je v lanskem letu v istem obdobju zbral le 62,86 % planiranih sredstev.

Višek sredstev je občinska skupščina imobilizirala na posebnem računu in ga bo uporabila v prihodnjem letu za pokrivanje obveznosti iz naslova anuitet s področja družbenih služb, šolstva in zdravstva.

Ni tedaj čuda, da se že 20 let čujejo glasovi po združbi Slovencev. Slišali so se prvič leta 1848., slišali so se leta 1861., ko smo to isto prosili vlado v 22.000 podpisih; slišale so se v deželni zborih te želje; čujejo se v vseh dozdanjih taborih; že do 60.000 Slovencev izreklo je isto zahtevo. In danes naj zopet izrečemo: dajte nam Slovenijo! — Da pa se taka prememba ne zgodi na vrat na nos, ko bi trenil, to vé vsak rodoljub; da se more doseči le na postavnih poti, tudi to vé vsak; za silovite prekucije naš narod nima srca. Da pa se na postavnih poti more doseči ta naš cilj in konec, treba, da povzdignemo svoj glas, da ga ponavljamo v eno mer, da trkamo tako dolgo, da se nam odpré.

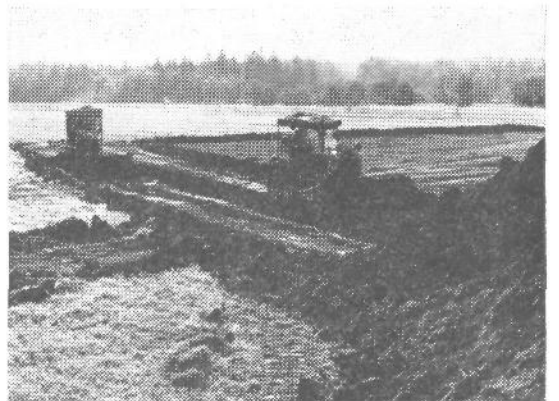
Predno se je imelo taborovanje začeti, vli-la se je zopet ploha — ali pa mislite, da je to begalo narod naš? ali mislite, da je bežal s taborišča? Ne, ne, stalo je vse, moč pri možu kakor s žebeljem pribito; saj niso prišli da bi pri godcih plesali, ampak prišli so kakor v procesijah poslušat besede svetih naših pravic! In če tudi je dež močil obleko in so stali v luži, dobro se jim dele resnice, ki so jih slišali iz vsoke prižnice, zraven pa so si mislili, kakor nam je nek star kmeček mož rekel: »sam Bog nam je poslal že davno potrebni dež, da nam žegna polje naše, in morebiti smo si ga ravno s taborom sprosili; naj bomo le mokri do kože. Res! veselja je igralo rodoljubu srce, videti ljudstvo, ki je dobri dve uri verno poslušalo govornike in vmes izreklo tako tehtne besede politične zrelosti: »to hočemo, to terjamo, to je naše«, da bi bili želeli nasprotnike narodovih pravic v pričo, da bi bili videli in slišali na svoja ušesa, da voditelji naroda ne stoje samci, ampak da imajo res narod za seboj. In za preskus družega naj nasprotniki skličejo tabor, da bomo šteli njihove glasove!

Proizvodno servisna cone »Litostroj«

PO VECKRATNEM obravnavanju regulacijsko zidalnega načrta za predel šiška med gorenjsko in kamniško progno in litostrojem je sprejela občinska skupščina načrt za proizvodno-servisno cone Litostroj. K predlogu zidalnega načrta so bile podane mnoge pripombe občanov, ki jih pa v večini primerov ni bilo mogoče upoštevati.

Intresenti za gradnjo na območju industrijsko servisne cone so podjetja: Tiki ca. 4,55 ha, Mercator 6,75 ha, Lek 8,46 ha, Mestna plinarna 3,60 ha, Podjetje za obnovo tirnega materiala 3,67 ha, Toplarna 5,25 ha, Kurivoprodaja 2,80 ha in Gramex 2,20 ha.

Ker Avstrija od Slovencev zahteva davščin in vojakov, tedaj je naravno, da nam tudi ona kaj dá. Da se Slovenci ohranimo in čedalje višjo omiko in veljavo dosežemo, neobhodno nam je potreba, da se moremo razvijati po svoje. Avstrija je žalibog žalostno skušnjo doživela, da je zgubila Slovence na Laškem. To ne bi bilo mogoče, ako bi se bila združba avstrijskih Slovencev že davno zyršila in bi se bratje naši na Laškem ne bili pollaševali. Zato — naj obračamo stvar kakor koli — živa potreba nam je zedinjenje nas vseh v eno kronovino. —

V Kosezah so že zarohneli gradbeni stroji, ki pripravljajo zemljišče za stanovanja novih 10.000 občanov

Polhograjski dolomiti nezazidljivi

ZADNJA seja občinske skupščine je izglasovala odlok o prepovedi gradnje in parcelacije zemljišč na področju Polhograjskih Dolomitov. Da je bil odlok sprejet je predvsem pripomoglo dejstvo, da se je gradnja vikendov na Polhograjskih Dolomitih tako razširila, da je pomenila že grob poseg v naravno okolje. Na zahtevo predstavnikov krajevne skupnosti in predstavnikov občanov je občinska skupščina sklenila, da dokler ne bo to področje urbanistično in zazidalno urejeno, prepreži gradnjo in parcelacijo na Dolomitih.

Razmah gradnje počitniških hišic na Polhograjskih Dolomitih je šel v tako širino, da je gradnja pomenila za naselja in zaselke resno nevarnost, da ostanejo brez električne energije. Posamezni graditelji pa so postavljali svoje objekte tik pod vrhove pogorja in tako kazili naravno okolje. Podobno akcijo za zaščito naravnega okolja bosta pričeli tudi občina Vič-Rudnik in Škofja Loka.

Govornik ni še bil dobro končal, ko se vlije taka ploha, da ni bilo mogoče, dalje govoriti; kjer je stala poprej še glava tikoma glave, vzdigne se dežobran poleg dežobrana, tako da je bilo iz odra res videti, kakor da bi v pravem taboru bil zbran slovenski narod pod šatori, ali pa da bi se bil kakor stari Rimljani postavili v bojni red znan pod imenom »testudo«, ko so rimski vojaki s ščiti nad glavami branili se nasprotnemu orožju. Želeli bi bili ta trenutek vse ljubljanske nemškutarje videti na odru, da bi se bili prepričali, da ploha, na katero so se s tolikim upanjem oklepali, ni odgnala ni enega taborca, ampak da je bilo tu pa tam slišati prav zanimljivih izrekov, ki so vsi kazali, da jih nobena stvar ne more preplašiti in odgnati iz boja za svojo sveto stvar.

Red na Zbiljskem jezeru

ZBILJSKEMU jezeru, ki je že dlje časa privlačna točka Ljubljančanov za njihov nedeljski oddih, grozi nevarnost, da bo izgubilo svojo privlačnost. Motorni čolni so s svojim ropotom in valovi prekinili tišino in mir. Manj premožni izletnik se ne čuti več varnega, ko preizkuša moč svojih mišic z vesli, še manj varne pa se čutijo kopalci, da o jezi ribičev niti ne govorimo.

Ne samo to, da povzročajo motorni čolni preplah med mirnejšimi ljubitelji jezerske gladine, temveč ogrožajo z valovi tudi obalo jezera. Le naključju, se lahko zahvalimo, da ni prišlo do težjih nesreč. Morda bo napravil red na jezeru pravilnik, ki je v pripravi in rešil jezero vsiljive motorizacije.